

Τὸ κατ'ἐμέ, δὲν ἤξεύρω ἀλλήτως πῶς νὰ σοῦ παραστήσω τὴν ἐντύπωσιν, ἣν μοῦ ἐπροξέησε τὸ παράδοξον αὐτὸ μουσικὸν ἔργον. Δὲν ὀμιλῶ περὶ τοῦ εἶδους τῆς δραματικῆς μουσικῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει, διότι δὲν κατάρθωσα νὰ τὸ κατατάξω. Οὔτε σπουδαῖον μελόδραμα εἶνε, οὔτε εἰς τὴν ἰταλικὴν opera buffa ἀνήκει, οὔτε opera comique γαλλικὴ δύναται νὰ ὀνομασθῆ, οὔτε ὄφρεμπαχιάς εἶνε καθαρὰ. Εἶνε κατὰ τι ἀμφίβιον καὶ hybride, ἑτερόκλιτον καὶ χιμαιροειδές. Εἶνε εἶδος τι μωσαϊκοῦ ἀλλοκότου, εὐάρεστον μὲν ἐν συνόλῳ ὡς ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν χρωμάτων καὶ τῆς συμπλοκῆς τῶν ἀραβουργημάτων του, μὴ ἔχον ὅμως οἰονδήποτε σχέδιον, μῆτε σκοπὸν, μῆτε ἰδέαν, μῆτε ἀναλογίαν, μῆτε φωτοσκίασιν. Καὶ αὐτὸ τὸ μελωδικὸν του περιχόμενον εἶνε ἀβυρτάκη τις, ἡ ἰταλικὴ σαλάτα, κατὰ τὴν σημερινὴν μαγειρικὴν γλῶσσαν, ὅπου, ἀλλαχοῦ μὲν ἀναγνωρίζεις πρόδηλον τὸν Κουρέα τῆς Σεβίλλης καὶ τοὺς Δραγόνους τοῦ Βιλλὰρ καὶ τὴν Κόρην τῆς Ἀγγῶ, ἀλλαχοῦ δὲ ἀπορεῖς πρὸς τὸ γινώριμον τοῦ μέλους καὶ δὲν κατορθώνεις ἐν τούτοις νὰ τὸ ἐνθυμηθῆς. Αἱ πλείσται τῶν μουσικῶν του φράσεων εἶναι ῥάκη γνωστῶν παλαιωτέρων μελωδιῶν, ἐπιδεξιῶς ὅμως συνερῥαμμένα εἰς τριβώνιον πολυχρωμον, ὅπερ θαμβοὶ τὴν ὄρασιν καὶ τὴν εὐχαριστεῖ ἐφ' ἱκανὰς στιγμάς. Ἡ ἐκτέλεσίς του δὲν ὑπῆρξε κακὴ· πολλοὶ μάλιστα διατείνονται ὅτι ἦτο ἐξαιρετός. Σημειῶσαι ὅμως ὅτι εἰς τοὺς πολλοὺς τούτους κατατάσσονται οἱ οὐχὶ ὀλίγοι θυμασταὶ τῶν ἐφετειῶν μας ὑψιφῶνων, οἱ πωληταὶ τῶν ἀνθοδεσμῶν, καὶ οἱ πτηνοπῶλαι, νομίζω, ἀκόμη, οἱ προμηθεύοντες τὰς περιστεράς, ὅσαι ῥίπτονται καθ' ἑσπέραν εἰς τὴν σκηνήν, ὡς τρυφεροὶ ἐρμηνεῖς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ θεατῶν τινων.

ΣΟΦΙΑ

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωηιοῦ.]

229.

Ἡ εὐεργεσία, ἣν ἔλαβέ τις, ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ στέργῃ τὴν ἐκ τοῦ εὐεργετήσαντος ἀδικίαν.

230.

Οὐδὲν εἶναι τοσοῦτον μεταδοτὸν, ὅσον τὸ παράδειγμα. Διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἀκρως ἀγαθὰς καὶ τὰς ἀκρως κακὰς τοῦ ἀνθρώπου πράξεις πάντοτε πράξεις ὅμοιαι διαδέχονται. Μιμούμεθα δὲ τὰς ἀγαθὰς πράξεις ἐκ ζήλου, τὰς δὲ κακὰς ἐκ φυσικῆς κακίας, ἣν ἡ μὲν αἰδῶς κατεῖχε δεσμίαν, τὸ δὲ κακὸν παράδειγμα ἀπηλευθέρωσε.

231.

Μεγάλως μαίνεται ὁ μόνος σωφρονῶν ἐν πόλει μαινομένην.

232.

Οἰονδήποτε καὶ ἂν ἐπινοήσωμεν τῶν θλίψεων

μας πρόφασιν, τὸ συμφέρον καὶ ἡ ματαιότης πολλάκις εἶναι αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν αἰτίαι.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἀββάς Διστζ εἶνε οὐ μόνον μέγας μουσικός, ἀλλὰ καὶ ἀνὴρ εὐφυέστατος.

Τῷ ἔλεγόν ποτε περὶ τινος κυμβαλιστοῦ, ὅστις ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἔδιδε συναυλίαν πρὸς εὐεργετικὸν σκοπὸν, καθ' ἑκάστην ἐκόλλα προγράμματα καὶ τὸ ὄνομά του διελαλεῖτο πανταχοῦ. Περὶ τοῦ μουσικοῦ τούτου ἠρώτησέ τις τὸν Διστζ·

— Δέν με λέγετε, παρακαλῶ, ὁ μουσικός αὐτὸς τί πράγμα εἶνε, ἀξίζει τίποτε;

— Ἐλεήμων ἄνθρωπος εἶνε ὁ κυμβαλιστὴς αὐτός, ἀπεκρίθη ὁ Διστζ μειδιῶν. Ἐλεήμων, καὶ περὶ αὐτοῦ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ὅτι «δὲν γινώσκει ἡ δεξιὰ του τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά του!»

Ὁ ἰνοβαρὴς γέρων ^{*}ἀνέρχεται τὴν λεωφόρον Σταδίου κλονούμενος καὶ προσκόπτων εἰς πᾶν δένδρον.

Οἱ διαβάται γελῶντες σπεύδουσι πρὸς αὐτὸν καὶ τον περικυκλοῦσι.

«Ἀδερφία! ἀναφωνεῖ ὁ γέρων μετὰ φωνῆς χαλαρᾶς καὶ καγχάζων. Ἀδερφία! καλὰ ἔλεγε κείνος, πῶς τὸν λέν, ὁ σοφὸς ποῦ ἔλεγε πῶς ἡ γῆ γυρίζει.»

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

^{*}Ω! πόσον ἀδυσωπῆτως, πόσον ψυχρῶς καὶ ἀσυμπαθῶς πρὸς πᾶν αἴσθημα τῆς καρδίας ἡμῶν, προβαίνει καὶ μᾶς συμπαράσφρει ὁ ῥοῦς τῶν καθ' ἡμέραν ἔργων καὶ χρεῶν. Ἀνάγκη νὰ φάγωμεν πάλιν, νὰ πῖωμεν, νὰ κοιμηθῶμεν, καὶ νὰ ἐξυπνήσωμεν. Ἀνάγκη νὰ πωλήσωμεν πάλιν, ν' ἀγοράσωμεν, νὰ ἐρωτήσωμεν, ν' ἀποκριθῶμεν· νὰ ἐπιδιώξωμεν ἐν ἐνὶ λόγῳ μυρίας ματαίας σκιάς, αἵτινες οὐδόλως πλέον μᾶς ἐνδιαφέρουσιν. Ἡ ψυχρά, ἡ μηχανικὴ ἔξις τοῦ ζῆν μένει καὶ ἀφ' οὗ πᾶσα τῆς ζωῆς τέρψις ἐξέλιπε καὶ ἀπεσβέσθη. (Κα Στόου)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ἢ Τὸ θέρος τοῦ 1879 θὰ μείνῃ ἐξάκουστον ἐν ταῖς μετεωρολογικαῖς χρονικοῖς τῆς Γερμανίας.

Καθ' ἃ ἀναγγέλλουσιν ἐκ Βυρσβούργου οἱ θερισταὶ ἐξέρχονται εἰς τοὺς ἀγρούς βαρὺν ἐνδεδυμένοι μανδύαν ἕνεκα τοῦ δρυμέος ψύχους.

Ἐν δὲ Ῥοφελσάιμ, Σαλιγεννδσάτ, Φογελσβούργῳ οἱ χωρικοὶ ἦναψαν ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ ἀγροῦ των πύρ, ἵνα θερμαίνωσι τὰ ὑπὸ τοῦ ψύχους ἀποναρκωθέντα μέλη των.

ἢ Εὐκαιρον νομιζόμεν νὰ ἐκθέσωμεν ἐν σὺν-ὄψει τοὺς τρόπους δι' ὧν διάφοροι πόλεις ἀπαλλάσσονται τῶν ἀδεσπότην καὶ πλανωμένων κυνῶν, οἵτινες τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους δύ-

νανται μεγίστου κινδύνου αἴτιοι νὰ γείνωσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐν Μασσαλία ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν σύλληψιν τῶν κυνῶν ἔχει θρόνον, ὃν ῥίπτων περὶ τὸν τράχηλον τοῦ ζώου συλλαμβάνει αὐτὸ καὶ δι' ἐπίτηδες ἀμαξίου τὸ μεταφέρει εἰς ὠρισμένον τόπον, ἔνθα ἀπαγγορίζεται ἂν μὴ ἀναζητηθῆ ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας.

Ἐν Λυῶν διασκορπίζουσι ἐν ταῖς ὁδοῖς δηλητήριον, ἐν Παρισίοις τοὺς ἀπαγγορίζουσι, ἐν Βρυξέλλαις ταυτοχρόνως τοὺς ἀπαγγορίζουσι καὶ τοὺς ἀποτελειώνουσι διὰ ῥοπάλου· διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου λέγουσιν, ὅτι τὸ ζῶον ἐντὸς ἐνὸς δευτερολέπτου ἐκπνέει χωρὶς νὰ βασανίζηται.

Ἐν Ἀμστελοδάμῳ δηλητηριάζονται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διὰ καταποτίων.

Ἐν Βερολίῳ ἀφ' οὗ τοὺς συλλάβωσι, πλήττουσιν αὐτοὺς διὰ μικροῦ ῥοπάλου κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς ῥίνος καὶ τὸ ζῶον παραχρῆμα ζαλίζεται καὶ συγχρόνως ἀποθνήσκει.

Ἐν Λονδίῳ μεταχειρίζονται τὸ πρῶσικὸν ὄξύ. Ἐν Μαδρίτῃ σκορπίζουσι ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τεμάχια κρέατος περιέχοντα στρυκνίνην.

Ἐν νέᾳ Ἰόρκῃ ἀφ' οὗ τοὺς δώσωσι νὰ φάγωσι καλῶς τοὺς εἰσάγουσιν ἀνὰ 150—200 ἐντὸς κλωσοῦ σιδηροῦ καὶ τοὺς πνίγουσι βυθίζοντες τὸν κλωσὸν ἐν τῷ ποταμῷ.

Ἐν Ἰταλίᾳ, Νεαπόλει καὶ Φλωρεντίᾳ κλείουσι τοὺς κύνας ἐν δωματίοις μετὰ ἀνιμμένων ἀνθράκων καὶ τοὺς φονεύουσι διὰ τῆς ἀσφυξίας. Ὁ τρόπος οὗτος, ὁ διὰ τῆς ἀσφυξίας καὶ ὁ διὰ τοῦ πνιγμοῦ εἶνε, λέγουσιν, ὁ ἐλάχιστος πάντων ὀδυνηρός.

Ἐν Ἀθήναις μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἦτο ἐν χρήσει ὁ ἐν μέσαις ταῖς ὁδοῖς φόνος τῶν κυνῶν διὰ τοῦ ῥοπάλου ἔχοντος κατὰ τὸ χονδρὸν ἄκρον αὐτοῦ ἡλίου αἰχμηρούς· ἦτο δὲ ἀποτρόπαιον τὸ νὰ βλέπη τις τὰ ἴχνη τὰ αἱματηρὰ τῆς διαβάσεως τοῦ δημίου καὶ τοὺς φονευθέντας κύνας ἐν τῷ ἀκολουθοῦντι κάρρῳ εἰς τὸ ἐρρίπτοντο ἀναπνέοντες ἔτι. Ἄλλ' οὐχὶ σπανίως συνερχόμενοι ἐκ τῆς ζάλης των ἐπήδων ἐξω τοῦ κάρρου, πρὸς χαρὰν τῶν ἀκολουθούντων παιδαρίων καὶ θλιψὶν τοῦ μπόγια, ὅστις ἐζημιούτο οὕτω δραχμὴν μίαν καθ' ἕκαστον ἀναζώντα καὶ δραπετεύοντα κύνα. Ἦτο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ λίαν κινδυνῶδες, διότι πολλάκις οἱ τραυματιζόμενοι κύνες ἀμυνόμενοι ὄρμων κατὰ τοῦ δημίου των ἀπειλοῦντες νὰ τὸν κατασπαράξωσι. Συχναὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐριδες τῶν ἐχόντων κύνας κατὰ τῶν κλητῆρων καὶ τοῦ δημίου, ὅστις ἀνεξαιρέτως ἐφόνευε καὶ τοὺς ἀδεσπότους κύνας καὶ τοὺς ἔχοντας κύριον, εἰ καὶ οὗτοι διεκρίνοντο ἐκ τοῦ κλοιοῦ ὃν ἔφερον περὶ τὸν λαϊμόν. Ἄλλ' ἀπὸ τινω, ὡς εἴπομεν, ἐτῶν ἐξέλιπε τὸ βάρβαρον τοῦτο μέσον καὶ ἀντ' αὐτοῦ

εἶνε σήμερον ἐν χρήσει ἡ διὰ δικτύου σύλληψις. Ἀἴτια δὲ ὁ—οὐχὶ πλέον δημίου ἀλλὰ—θηρευτῆς ἐξέρχεται ἔχων ἐπ' ὤμου τὴν πόχην καὶ ῥίπτων αὐτὴν συλλαμβάνει τὸν κύνα καὶ τὸν εἰσάγει ἐντὸς ἀμαξίου πανταχόθεν περιπεφραγμένου ἔχοντος δὲ ὅπας δι' ὧν δύνανται οἱ αἰχμηλάωτοι νὰ βλέπωσι πρὸς τὰ ἔξω καὶ διασκεδάξωσι τὴν ἀθυμίαν των. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἀμάξιον πληρωθῆ, ὀδηγεῖται εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἔνθα οἱ κύνες κρατοῦνται ἐν περιωρισμένῃ αὐλῇ καὶ πᾶς ὁ ἀπολέσας τὸν κύνα τοῦ δύναται ἐρχόμενος εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ λάβῃ αὐτὸν καταβάλλων δραχμὴν διὰ τὴν δαπάνην τῆς συντηρήσεως καὶ ἐπιτηρήσεως τοῦ ζώου του. Ὅσοι δὲ κύνες δὲν ζητηθῶσιν ἐν ὠρισμένῳ διαστήματι ἡμερῶν τινων φονεύονται ἰδιαιτέρως.

Ἐν τῇ βιενναίᾳ Ἀκαδημία τῶν τεχνῶν, γράφει ἡ Κλειώ, ὑπάρχει ἐκτεθειμένη πρότυπος σκιαγραφικῆ εἰκὼν Τιτανομαχίας, ἣν, κατ' ἐντολὴν τοῦ αἰοδίδμου Σίμωνος Σίνα, ἐφιλοτέχνησεν ὁ περιφανὴς ζωγράφος Γρειπεγκέρλ. Ἡ κολοσσιαία εἰκὼν, ἡ μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐκ τοῦ κύκλου τοῦ Προμηθέως μέλλουσα νὰ τοιχοκολληθῆ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐν Ἀθήναις Σιναιᾶς Ἀκαδημίας, εἶνε ἀληθῆς ἀριστούργημα τῆς αὐστριακῆς καλλιτεχνίας. Ἐν τῇ ὑπερτάτῃ ἄκρᾳ ἵσταται ὁ παντοδύναμος Ζεὺς ἐπὶ θεορίππου, ἀγομένου ὑπὸ τοῦ Προμηθέως· ὀπισθεν δὲ οἱ συμμαχοῦντες αὐτῷ ὀλύμπιοι θεοί. Οἱ Τιτᾶνες δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ἐξάκοντιζουσι δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν πέτρας καὶ σωρεύουσι ἐπ' ἀλλήλων τὰ ὄρη· κεραυνοβολοῦμενοι δὲ καταταρταροῦνται ἐκπεπληγμένοι καὶ τρέμοντες, ὑποδέχονται δὲ αὐτοὺς ἐν τῇ ἀβύσσῳ οἱ ἐκατόγχιρες. Ἡ Ἔστια, ἡ Δημήτηρ καὶ ἄλλαι θεαῖναι περίφοβοι ἐκλείπουσι τελευταῖαι τὴν γῆν καὶ ζητοῦσι καταφύγιον παρὰ τῷ Διί, οὗ τινος τὴν ἀδελφὴν καὶ ἄλοχον Ἔφραν εἶχον ἤδη ἀρπάσει οἱ Τιτᾶνες. Κάτωθεν τῆς εἰκόνης τὸ ἄρτι πλασθὲν γένος τῶν ἀνθρώπων κρύπτεται κατεπτοημένον ἐν μικρᾷ ὀπῇ καὶ ἐναγωνίως περιμένει τοῦ ἀγῶνος τὴν ἔκβασιν.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀνεξαντλήτων προσόδων τῆς Γαλλίας σημειοῦμεν, ὅτι οἱ ἔμμεσοι φόροι ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουλίου ὑπερέβησαν κατὰ 85,776,000 τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν προϋπολογισθὲν ποσόν.

Ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ περικλεῆς ναυπηγὸς Ἐριξὸν κατασκευάζει νῦν νέον ναρκοφόρον πλοῖον, προωρισμένον ἴσως νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τοὺς ἐν θαλάσῃ ἀγῶνας. Τὸ σκάφος εἶναι 130 πόδας μακρὸν, καὶ ἐν τῷ μέσῳ 12 εὐρῷ· ὅπισθεν εἶναι μακρὸν καὶ ὀξύτατον, ἔμπροσθεν ὁμοῦς ὀλιγώτερον ὄξύ, καὶ δὴ ὅμοιον τῇ κεραλῇ φαλαίνης, ἧς ἀπὸ τῶν κοίλων ὀφθαλμῶν θὰ ἐκτυροσκοροῦται ἡ νάρκη. Ἡ τρόπις ἔχει βάθος 12 ποδῶν καὶ εἶναι τεθωρηγμένη διὰ παχέος σιδηροῦ ἐλάσμα-

τος. Δύο λέβητες μεγάλοι κινουσι μηχανήν μικράν μὲν τὸν ὄγκον, ἔχουσαν δὲ δύναμιν 1000 ἵππων. Τὰ ἐξακοντιζόμενα βέλη εἶναι αἱ συνηθεῖς σιγαροειδεῖς νάρκαι, 16 πόδας μακρὰ καὶ 2 πόδας εὐρεῖται, μεστὰι δυναμίτιδος, διὰ μακρῶν σωλῆνων ἐκριπτόμεναι καὶ διανύουσαι 15 γερμανικὰ μίλια τῆς ὥρας. Μία καταπελτικὴ μηχανή, διὰ τοῦ συμπυκνουμένου ἀέρος, ἐξασκεῖ πίεσιν 250 λιτρῶν ἐφ' ἑκάστην σπιθαμὴν τῆς ἐπιπέδου ῥάχους τῆς νάρκης, κινεῖ ταύτην 6—8 πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος κατὰ τοῦ πολεμίου σκάφους. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν κλείεται τὸ κάτω κατάστρομα εἰς ἀξιωματικὸς φυλάσσει παρὰ τὸν ἰστόν ὅλον δὲ τὸ ἄλλο πλήρωμα καταβαίνει εἰς τὸ κατώτατο μέρος τοῦ πλοίου. Μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου κατασφράματος εἰσρέει τοσοῦτον ὕδωρ, ὥστε βυθίζεται ὅλη ἡ νάρκη, φαίνεται δὲ μόνον ἡ καπνοδόχη καὶ θωρηκτὴ ἄκρα τοῦ ἰστοῦ, ἐν ἣ κρύπτεται ὁ φυλάσων ἀξιωματικὸς. Τὸ τέρας τοῦτο διατρέχει ὑπὸ τὸ ὕδωρ πέντε γεωγραφικὰ μίλια τῆς ὥρας καὶ ὄραμα κατὰ τῶν θωρηκτῶν πλοίων ἄχρις οὗ ἀπέχει αὐτῶν 200 πόδας, ἐν ᾧ οἱ ἐν τῇ τρόπιδι μένοντες μετατιθεῖσι τὴν φοβερὰν νάρκην εἰς τὸν πνευματικὸν σφενδονικὸν σωλῆνα. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν, πρὶν λάβῃ καιρὸν τὸ πλήρωμα τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς σωτηρίας του, τὸ ἔργον τελειοῦται. Ἡ νάρκη κολλᾷται ὁποιδῆποθι τοῦ σκάφους ἢ δυναμίτις θραύει πᾶν τὸ προστυγχάνον ὁ ἐχθρὸς καταποντίζεται ἢ δὲ ἄτρωτος νάρκη ἐξακολουθεῖ τὴν διαβολικὴν μάχην ἐναντίον ἄλλων πολεμίων σκαφῶν ἢ ναρκῶν. Ὁ Ἐριζων ἐλπίζει ὅτι διὰ τῆς εὐρέσεώς του παύονται αἱ ναυμαχίαι, τὰ δὲ πελάγη ἀνοίγονται εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἐποικωνοῦσαν τῶν λαῶν.

☞ Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς ἐν Πρωσίᾳ ὁ καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἱατρικῶν ἰδρυμάτων ἐπιτετραμμένος, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἱατρικὴν ἐν Βερολίῳ Ἐταιρίαν σχέδιον δι' οὗ ὀρίζεται ἡ ἀμοιβὴ ἣν ὀφείλουσι νὰ λαμβάνωσιν οἱ ἱατροί, ὡς ἑξῆς.

α' Κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν ἡ ἀμοιβὴ θὰ εἶνε φράγκα 2,50.

β' Κατὰ πᾶσαν δὲ μετὰ ταῦτα ἐπίσκεψιν φράγκα 1,25.

Ἐὰν δὲ ὁ ἱατρὸς ἐπισκέπτεται ταυτοχρόνως πλείονας ἀσθενεῖς, μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας καὶ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντας, καθ' ἕκαστον αὐτῶν θὰ λαμβάνῃ τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω κεκανοτισμένης ἀμοιβῆς. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς οἰκοτροφείοις καὶ ταῖς φυλακαῖς.

γ' Ἡ προφορικὴ συμβουλὴ πλειόνων ἱατρῶν περὶ τῆς θεραπείας ἀσθενοῦς τινος περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπισκέψεως ἐὰν ἢ συμβουλὴ προηγήθη τιμᾶται φρ. 6,25 καθ' ἕκαστον ἱα-

τρὸν, αἱ δὲ ἐπόμεναι συμβουλαὶ φράγκα 3,75.

δ' Ὁ προσερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ καὶ ἐρωτῶν αὐτὸν δίδει κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν φρ. 1,75 κατὰ δὲ τὰς ἐπομένους λ. 75.

ε' Ἐὰν ὁ ἱατρὸς προσκληθῇ μετὰ τὴν 10 ὥραν τῆς νυκτὸς μέχρι τῆς 7 π. μ. τριπλασιάζεται μὲν ἡ ἀμοιβὴ ἢ ὀρισθεῖσα ἀνωτέρω ἐν τοῖς ἄρθροις α' καὶ β', διπλασιάζεται δὲ ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις γ' καὶ δ'.

ς' Ἡ ἐξέτασις διὰ τοῦ ὀφθαλμοσκοπίου, τοῦ λαρυγγοσκοπίου καὶ τῶν ἐτέρων τοιούτων ὀργάνων πρὸς ὄρισμὸν τῆς νόσου φρ. 2,50.

ζ' Ἡ χλωροφορμίας τοῦ ἀσθενοῦς τιμᾶται φρ. 3,75.

☞ Δαπάνη τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» γίνεται κατ' αὐτὰς νέα ἐκδρομὴ εἰς τὸν βόρειον πόλον. Πρὸς τοῦτο ἀπέπευσεν ἡδὴ ἐξ Ἁγίου Φραγκίσκου τὸ πλοῖον Jeannette φέρον 4 ἀξιωματικούς καὶ 18 ναύτας, 1 μηχανικόν, 1 φυσιογράφον, 1 μετεωρολόγον καὶ 1 ἀνταποκριτὴν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος.

☞ Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1861-1877 ἡ ὀλικὴ ἀξία τῆς ἐξαγωγῆς πετρελαίου ἐξ Ἀμερικῆς ὑπερέβη τὰ δύο δισεκατομμύρια διακόσια ἑκατομμύρια φράγκων.

☞ Ἐν Νορβηγίᾳ 1 σχολεῖον ἀναλογεῖ πρὸς 280 κατοίκους, ἐν Ρωσίᾳ 1 σχολ. πρὸς 2,300.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ καύσωνος καλὸν νομιζόμεν νὰ δεῖξωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐστίας τὰ μόνα ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης παρεχόμενα μέσα εἰς πρόληψιν τῶν θληθρίων συνεπειῶν, εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ ὑπὸ κυνὸς λυσσῶντος δακνόμενοι.

Μέχρι τοῦ νῦν τὸ μόνον προφυλακτικὸν κατὰ τῆς λύσσης εἶνε ἡ καυτηρίασις ὅθεν ἄμα δηχθέντος τινὸς πρώτῃ ἐργασία εἶνε νὰ καυτηριάσωμεν τὴν πληγὴν. Ἐκ πάντων δὲ τῶν καυτηρίων ἀριστον εἶνε ὁ πεपुरακτωμένος σίδηρος, ἢ δὲ καυτηρίασις εἶνε τοσοῦτ' ὀλιγώτερον ὀδυνηρά, ὅσα μᾶλλον πεपुरακτωμένος εἶνε ὁ σίδηρος.

Ἐως οὗ δὲ πυρακτωθῇ ὁ σίδηρος δὲν πρέπει ἡμεῖς νὰ καθήμεθα ἄργοι, ἀλλὰ φροντίζομεν νὰ δέσωμεν σφιγκτὰ τὸ δηχθὲν μέλος ὑπεράνω τῆς πληγῆς, πιέζοντες ταυτοχρόνως διὰ τῶν δακτύλων αὐτὴν, ὥστε νὰ ἐκθλίψωμεν τὸ μεμολυσμένον αἷμα. Πλύνομεν δὲ αὐτὴν διὰ τινος βευστοῦ οἴου δῆποτε.

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ δηχθεὶς ἐὰν τὸ σῶμα του φθάνη εἰς τὴν πληγὴν, πρέπει παρευθὺς νὰ ἐκμυζήσῃ αὐτὴν ἔστω δὲ ἡσυχος ὅτι οὐδένα διατρέχει κίνδυνον, ἀρκεῖ μόνον τὸ στόμα του καὶ τὰ χεῖλη του νὰ μὴ εἶνε σγασμένα ἢ ἐκδαρμένα.